

Наш поетичний клуб

[О. Голікова, ст. викладач кафедри «Ділова іноземна мова»]

#5 от 06.03.2007

Зовсім недавно («Політехнік» № 3 від 9 лютого) ми сповіщали про початок конкурсу перекладу оригінальної англійської та німецької поезії серед студентів та викладачів НТУ «ХПІ», який проводить кафедра «Ділова іноземна мова». Вже надійшло багато перекладів, і сьогодні ми пропонуємо вашій увазі творчість трьох авторів. Першокурсниця Ольга Куйбіда зробила вдалу спробу перекласти Оскара Уайльда, Катерина Штамбург (четвертий курс) по-своєму прочитала Дж. Г. Байрона. А переклад Сергія Бондаренка вже увійшов до книги «Володар перснів», виданої українською мовою видавництвом «Фоліо» ще 2003 року. Сергій став бакалавром за спеціальністю «Переклад» і зараз продовжує навчання на 5 курсі ІФ факультету («Управління проектами»).

Отже, конкурс стартував. Попереду другий етап – переклад одного поетичного тексту для всіх учасників. Слідкуйте за нашими публікаціями.

О. Голікова, ст. викладач кафедри «Ділова іноземна мова»

***

Yet each man kills the thing he loves,
By each let this be heard,
Some do it with a bitter look,
Some with a flattering word,
The coward does it with a kiss,
The brave man with a sword!
Some kills their love when they are young,
And some when they are old;
Some strangle with the hands of Lust,
Some with the hands of Gold:

The kindest use a knife, because
The dead so soon grow cold.
Some love too little, some too long,
Some sell, and others buy;
Some do the deed with many tears,
And some without a sigh;
For each man kills the thing he loves,
Yet each man does not die.

Oscar WILDE.

***

Каждый убивает то,
Что сердцу мило.
Один – со взором злобным,
Другой – со словом льстивым,
У труса поцелуй готов,
У смелого – рапира!
Кто в юности любовь не погубит,
А кто стариком;
Один задушит рукой Страсти,
Тот Золота рукой:
Добрейший, поразит кинжалом,
Ведь мертвым чужда боль.
Тот любит мало, этот – много,
Любовь один продаст, другой же купит;
Тот слезы горько льет,
А тот, и не вздохнув, погубит;
Ведь каждый убивает то, что любит,
Пока сам не умрет.
Перевод О. Куйбиды

***

Gil-galad was an Elven-king.
Of him the harpers sadly sing:
the last whose realm was fair and free
between the Mountains and the Sea.
His sword was long, his lance was keen,
his shining helm afar was seen;
the countless stars of heaven's field
were mirrored in his silver shield.
But long ago he rode away,
and where he dwelleth none can say;
for into darkness fell his star
in Mordor where the shadows are.
John Ronald Rouel TOLKIEN.

It is the Hour

It is the hour when from the boughs
The nightingale's high note is heard;
It is the hour – when lover's vows
Seem sweet in every whisper'd world;
And gentle winds and waters near,
Make music to the lonely ear.
Each flower the dews have lightly wet,
And in the sky the stars are met,
And on the wave is deeper blue,
And on the leaf a browner hue,
And in the Heaven that clear obscure
So softly dark, and darkly pure,

That follows the decline of day
As twilight melts beneath the moon away.
Lord Byron.

Гіл-Галад в світлі князював,
І сумно лине арфи спів
Про того, хто останнім став
З ельфійських королів.
Був довгим меч і гострим спис,
Шолом – мов зірка золота,
Й вогні небес навек зійшлись
На срібнім дзеркалі щита.
Але давно в п'яті він щез,
І не знайти його сліди,
Зоря скотилася з небес
У темний Мордор – назавжди.
Переклад Сергія Бондаренка

***

Сумерки

Блаженная пора, когда с ветвей
Несутся соловья златые трели.
Блаженная пора любви моей,
Когда словам твоим еще я верю.
Я слышу музыку. Ее очарование
В порывах ветра и воды журчании,
Когда цветы наполнены росой,
А в небе об руку моя с твоей звездой.
Когда вода становится темнее,
И лист желтеет, и все холоднее,
И небо чисто мрачной красотой...
Мне холодно... И так тепло с тобой.
Вся эта музыка лишь на закате дня
Растаяла... Как сумерки, летя.
Перевод Е. Штамбург